

گزارشی از مراسم گرامیداشت هشت مارس روز جهانی زن در تورنتو!

در روز شنبه 9 مارس مراسم بزرگداشت روز جهانی زن به همت سازمان زنان هشت مارس و جمعی از فعالین زن در تورنتو در یکی از سالنهای شهر برگزار شد. امسال برای تدارک این برنامه که در حدود یک ماه قبل شروع شده بود، از طرف برگزار کنندگان این مراسم هر هفته جلسه گذاشته شد تا در مورد چگونگی برگزاری این برنامه به مشورت و همفکری با همدیگر بپردازند. در این برنامه که از ساعت 6 تا 10 شب ادامه داشت، بیش از 70 نفر شرکت کردند. در ابتدا هما مجری برنامه ضمن خوشامدگویی به حضار و یاد زانی که شجاعانه در طول تاریخ برای کسب حقوق خود مبارزه کردند، برنامه را آغاز کرد همچنین او شعر زیبایی که توسط یکی از فعالین زن سروده شده بود، دکلمه کرد در این برنامه ابتکار بسیار جالبی از جانب برگزار کنندگان بکار گرفته شد به این ترتیب که زانی از میان جمعیت به ترتیب برخاسته و هر کدام در مورد جلوه های گوناگون ستم و خشونت علیه زنان صحبت کردند. مونا در مورد نقش مذهب در خشونت علیه زنان سخن گفت و در بخشی از صحبت‌هایش بطور سمبولیک گفت من یک زن مصری هستم و مجبورم برای دفاع از خودم با اسپری و کارد آشپزخانه برای مطالبات حقوقم به تظاهرات بروم... من یک زن آمریکایی ام که هنوز برای حق سقط جنین مبارزه میکنم و یا من صدای زنان در سراسر جهانم که روزمره مورد تحقیر و خشونت مذهبی قرار میگیرم.... بعد، ناهید با آمارهایی ابعاد هولناک تجاوز جنسی در سطح جهان را نشان داد و سوری در مورد نقش رسانه های گروهی در تولید و باز تولید خشونت علیه زنان توضیح داد. همچنین مریم از خشونت و ستمی که به همجنسگراها در جوامع گوناگون اعمال میشود پرده برداشت و گفت که حتی در میان روشنفکران نیز بسیار برخوردهای تحقیر آمیز در مورد آنان رواج دارد. سپس آریتا در مورد نابرابرهای اقتصادی زنان در محیط کار بحث کرد که چگونه زنان در مقابل کار برابر مزد و حقوق بسیار کمتر از مردان دریافت میکنند.

بعد از آن آناهیتا از فعالین سازمان زنان هشت مارس سخنرانی خود را ایراد کرد. او در سخنان خود را با آوردن آمارهایی از قتل و شکنجه و خشونتی که بر زنان اعمال میشود رشد سرمایه داری نئولیبرالیسم را سبب رشد جنایت و خشونت علیه زنان دانست و گفت:

خشونت سرمایه داری با زنجیره خشونت ماقبل از سرمایه داری نهفته در فرهنگ و سنن و مذهب با تاریخی هزاران ساله با هم پیوند خورده؛ تمام مرزهای جهان را در نور دیده و بیش از 3 میلیارد زن را بهم وصل کرده؛ خشونتی که ما زنان در چهار گوشه جهان تجربه میکنیم در شهر و روستا، خانه، محل

کار، خیابان و کوچه همه در اسارت این زنجیریم. زنجیری که دو سرش با حلقه های خشونت دولتی و خشونت خانگی به هم جوش خورده است.

مردسالاری از دیدگاه مارکسیسم فمینیسم – یک نظام اجتماعی؛ اقتصادی؛ سیاسی و فرهنگی است. این نظام مکانیسم تولید و باز تولید خودش را دارد. مردسالاری مانند نظام طبقاتی سرمایه داری مدام خودش را تولید و باز تولید میکند برای تضمین رابطه قدرت و برتری مرد بر زن و فرودستی زنان از تمام امکانات اعمال قدرت استفاده میکند. وی ادامه داد: در زمینه ی رهایی زنان از قید ستم، کمونیسم رادیکال ترین فکر و تلاش تاریخ بشر بوده. رهایی انسان از جهنم جامعه ی طبقاتی و رهایی کامل زن از قید ستم، کاملاً به یکدیگر وابسته اند و با رسیدن جامعه ی بشری به کمونیسم که در آن نه از روابط سنتی مالکیت اثری است و نه از افکار سنتی، رهایی کامل زنان متحقق خواهد شد.

سخنران بعدی برنامه، روناک بود. او دانشجوی دانشگاه ریرسون است و همچنین در (shamless Magazin مجله ای که در ارتباط با فمینیستهای جوان است، فعالیت می کند. روناک در مورد جنبش بومیان در کانادا صحبت کرد. او با نشان دادن اسلاید شو در مورد تاریخچه این جنبش و نقش زنان در آن توضیحات کاملی داد.

بعد از روناک نوبت مهوش علاسوندی از طرف نهاد مادران علیه اعدام رسید که در مورد خشونت حکومتی علیه مادران سخنان جامعی را مطرح کرد. او که مادر دو برادر اعدامیست در مورد اینکه چگونه مسئولین زندان از وی خواسته اند که یکی از فرزندان را برای اعدام انتخاب کند تا دیگری زنده بماند گفت: " قبل از اعدام فرزندانم ... به من گفتند که چون اینها دو برادر هستند شاید که فقط یکیشان را اعدام کنیم! ... به ما بگو کدامیشان را بکشیم! ... دو پرونده در مقابل من گذاشتند که آن کاغذها، آدم های زنده ای بودند... در واقع فرزندان خود من بودند که باید به خواست من مادر کشته شود! ... آیا در بین شما مادر هست؟ آیا میتواند جای من قرار بگیرد و بگوید کدام را بکش... لطفا این دقایقی را که من سپری کردم مجسم کنید و نامی بر آن بگذارید.. چه نامی می توان بر آن گذاشت... آیا خشونت بر علیه زنان، مادران، خواهران ... از این وحشتناکتر سراغ دارید؟ "

در پانزده دقیقه استراحت، حاضرین با گفتگو و بحث و تماشای نمایشگاه عکسی از چهره های شاخص زنان که بعضی از آنها پیشگامان مبارزات طبقاتی و جنبش زنان در دوره صد سال اخیر بودند و قسمتی از دیوار سالن برگزاری مراسم را آراسته بود پرداختند که بسیار مورد توجه حاضرین قرار گرفت.

. همچنین استقبال از میز کتاب 8 مارس که کتابها و نشریه 8 مارس را میفروختند بسیار خوب بود .
قسمت دوم برنامه با نمایش ویدئو کلیپی از خشونت علیه زنان در ابعاد و اشکال مختلف که بوسیله شورای دانشجویان چپ ساخته شده بود شروع شد. این ویدئو کلیپ یکی از گویا ترین و تکان دهنده ترین کلیپهایست که در مورد خشونت بر علیه زنان ساخته شده است و با عکسهای بسیار گویا خشونتهای خانگی و اجتماعی و دولتی را به نمایش میگذارد. و برای از بین بردن مردسالاری ، کل سیستم سرمایه داری را مورد اماج قرار میدهد.

سپس شهلا سخنانی در مورد مشکلات و آسیبهای روحی و روانی زنان در جامعه ای مبتنی بر مردسالاری پرداخت. او مطرح کرد " خشونت علیه زنان که بطور سیستماتیک پیش میرود به گسترش بیماریهای روانی در میان زنان انجامیده و سیستم درمانی نیز بسیار تبعیض آمیز و سرکوبگرانه است. که بیشتر به رواج بیماری دامن میزند. حتی زنانی که جزء فرهنگ سازان جامعه ما هستند مانند فروغ خود نیز دوره ای از بحران روحی و روانی را از سر گذرانند و فرزند او که دچار این مشکلات است مورد حمایت و ساپورت جامعه قرار نمی گیرد و این موضوع دردآوری است که فرزند این شاعر محبوب و پیشرو در این شرایط در انزوا قرار گیرد . " (1)

پس از آن شهلا رحیمی پشت تریبون رفت و متن ادبی کوتاهی خواند که در مورد رابطه میان زن و مرد و جدایی جنسیتی که در جامعه بود و اینکه این جدایی سازبها به هر دو ، زن و مرد آسیب میرساند و تاثیر این تبعیضات و ستم یخصوص بر روی زنان بسیار است.

در قسمت آخر برنامه نوبت شهلا زنده گانی بود او که مشاور زنان است ، بحث خشونت علیه زنان و خصوصاً خشونت در خانواده را بصورت کارگاه آموزشی به مرحله عمل در آورد . شعار " شخصی سیاسی است و سیاسی شخصی است " که عنوان شعار محوری جنبشهای زنان در دهه 60 و 70 بود ، زمینه بحث شهلا فرار داشت. او بر این اساس تمام حاضرین در سالن را به شش گروه تقسیم کرد و با طرح سوالاتی که از قبل آماده کرده بود از هر گروه خواست که در بین خود برای پاسخگویی این سوالات به بحث و گفتگو بپردازند. در آخر هر گروه با انتخاب یک نماینده نظرات گروه خود را در جمع بزرگتر طرح کردند. سئولات طرح شده ، فرق خشونت علیه زنان با دیگر خشونتها را به چالش کشید . حوضه خصوصی و عمومی خشونت علیه زنان ، نقش اجتماع در تشدید این خشونت با استفاده از عوامل نژادی ، فرهنگی ، مذهبی ، سیاسی ، گرایشهای جنسیتی و اقتصادی در این گروه ها به بحث گذاشته شد . در پایان ، گفت و شنود زنده و خلاق با شرکت حاضران در جلسه در گرفت که طی آن در مورد سرکوب و بی حقوقی زنان و مناسبات مردسالارانه در جامعه چه در سطح اجتماعی و چه در

مناسبات خانوادگی و برخورد به این رفتارها و عوامل باز تولید آن به تبادل نظر پرداخته شد . . این قسمت برنامه با استقبال زیاد حاضرین روبرو شد و بسیاری از شرکت کنندگان خواهان برگزاری بیشتر این گونه برنامه ها شدند.

مراسم بزرگداشت هشت مارس امسال از این ویژگی برخوردار بود که محصول کار مشترک سازمان زنان هشت مارس ، جمعی از فعالین زنان تورنتو و نهاد مادران علیه اعدام بود . پیشبرد این مراسم از ابتدای برنامه ریزی ، تدارکات و سخنرانی ها از قدم اول تا آخر در همه زمینه ها با همکاری صمیمانه و دوستانه بین این افراد صورت گرفت. برگزاری موفقیت آمیز این مراسم مدیون این همیاری و همکاری بود . باشد که با تداوم کار و استفاده از این تجربه در آینده بتوانیم کارهای بزرگتر و با کیفیت بیشتر ارائه دهیم .

طبق گفته شرکت کنندگان ، این برنامه یکی از موفق ترین و پر بارترین مراسم روز جهانی زن بود که در تورنتو برگزار گردیده است.

با تشکر از تمام زنان و مردانی که در برگزاری این برنامه ، کمیته برگزار کنندگان را یاری کردند.

سازمان زنان 8 مارس (ایران- افغانستان) و جمعی از فعالین زن در تورنتو

12 مارس 2013

. (1) رجوع شود به مصاحبه کامیار فرزند فروغ با عسل همتی